

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6838/06
31.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби "АА", изјављеној против решења Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије број 344-03-09046/06-17 од 6.12.2006. године, са "ББ", као заинтересованим лицем, у предмету издавања дозволе за међународни јавни линијски превоз путника, у нејавној седници већа, одржаној дана 31.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за одлагање извршења туженог органа број 344-03-057/05-12/3887-001 од 2.12.2005. године, којим је превознику "ББ", дозвољено одржавање линије аа-вв, односно издата је Билатерална дозвола за међународни јавни линијски превоз путника за наведену линију.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа из разлога предвиђених одредбом члана 10. став 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима, тужилац истиче да је у предмету Врховног суда Србије У. 1033/06 оспорио законитост решења туженог органа број 344-03-057/05-12/3887-001 од 2.12.2005. године, којим је домаћем превознику "ББ" дозвољено одржавање линије аа-вв, те да је у управном поступку захтевом тражио одлагање извршења наведеног решења. Наводи да тужилац на истој релацији обавља превоз по билатералној дозволи број 49/1-04, а што је, по наводима тужбе, тужени орган пропустио да наведе, чиме је повређен закон на штету тужиоца, јер се дира директно у економске интересе тужиоца. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, истиче да остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице није дало одговор на тужбу, иако му је иста, према повратници у списима, уредно уручена дана 8.6.2007. године.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно одбио, као неоснован, захтев тужиоца за одлагање извршења решења туженог од 2.12.2005. године, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је правилно управни орган утврдио да извршење решења туженог од 2.12.2005. године не би тужиоцу нанело штету која би се тешко могла поправити, јер је тужилац у исто време одржавао превоз на истој линији.

Одредбом члана 16. став 2. Закона о управним споровима прописано је да ће орган чији се акт извршава, по захтеву тужиоца, одложити извршење до правноснажности судске одлуке, ако би извршење нанело тужиоцу штету која би се тешко могла поправити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа ненакнадива штета противној странци, те да орган може одложити извршење оспореног акта и из других разлога, а до правноснажности судске одлуке, ако то није у супротности са јавним интересом.

По налажењу Врховног суда Србије, међутим, како је захтев за одлагање извршења поднет 24.11.2006. године, због постојања управног спора сходно одредби члана 16. став 2. Закона о управним споровима, те како је Врховни суд Србије по тужби тужиоца, ради оцене законитости решења туженог од 2.12.2005. године, у предмету У. 1033/06 решењем од 15.11.2006. године већ одлучио и тужбу одбацио, то су наводи тужбе да је у управном спору тужилац оспорио законитост решења туженог од 2.12.2005. године, без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изложеног, налазећи да је оспорено решење правилно и на закону засновано, те да тужилац није

доказао да постоје други разлози за одлагање извршења, а како је Врховни суд Србије одбацио тужбу против решења туженог од 2.12.2005. године, суд је, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 31.10.2007. године, У.бр. 6838/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж